

ת"פ 42435/09/15 - אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין - חקירות מרכז מדור תביעות, מע"מ רמלה נגד י. מטרה מאבטחים בע"מ, שמעון עמר

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 42435-09-15 אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין
- חקירות מרכז מדור תביעות ואח' נ' י. מטרה
מאבטחים בע"מ ואח'

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: 1. אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין -
חקירות מרכז מדור תביעות 2. מע"מ רמלה

המאשימה

נגד

1. מטרה מאבטחים בע"מ
2. שמעון עמר

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עוה"ד צור חוטה ומירב יולי

ב"כ הנאשם: עו"ד עדי ברקאי

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

אישום ראשון ושני (לשני הנאשמים):

א. **אי הגשת דו"ח במועד (שתי עבירות)** - לפי סעיף 216(4) יחד עם סעיפים 222(א), 117 ו-
224א לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "**הפקודה**").

אישום שלישי (לנאשם 2):

א. **אי הגשת דו"ח במועד** - לפי סעיף 216(4) יחד עם סעיף 117 לפקודה.

אישום רביעי (לשני הנאשמים):

א. **אי הגשת דו"ח במועד (12 עבירות)** - לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו -
1975 (להלן: "**החוק**").

אישום חמישי (לשני הנאשמים):

א. **סירב או נמנע מלמסור ידיעה, מסמך, פנקס או דוגמה שהוא חייב למסרם לאחר שנדרש
לעשות כן (4 עבירות)** - לפי סעיף 117(א)(1) לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, נאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**") הינה חברה

פרטית אשר הוקמה בשנת 2008 ועיקר עיסוקה היה במתן שירותי אבטחה וניקיון. נאשם 2 (להלן: "הנאשם") היה מנהלה הפעיל של החברה. על פי האישום הראשון, הנאשמים לא הגישו במועד לפקיד השומה את הדוחות על הכנסותיה של הנאשמת לשנות המס 2013-2014 כנדרש מהם. מחזורי העסקאות לשנות המס הרלוונטיות הינם בשנת המס 2013 - 3,159,557 ₪ לכל הפחות, ובשנת המס 2014 - 3,326,791 ₪ לכל הפחות.

על פי האישום השלישי, לא הגיש הנאשם במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיו לשנת מס 2013. על פי האישום הרביעי, לא הגישו הנאשמים במועד, במודע, את 12 הדוחות התקופתיים לחודשים יוני 2013; אוקטובר 2013; דצמבר 2013; ינואר 2014; מרץ 2014; מאי 2014; יולי 2014; אוגוסט 2014; ספטמבר 2014; נובמבר 2014 ודצמבר 2014, אשר סכום המס לתשלום בגין העסקאות באותם חודשים הסתכם ב - 937,543 ₪.

בהקשר זה יצוין כי שמונת הדוחות הראשונים הוגשו באיחור על פי כתב האישום, וארבעת הדוחות האחרונים בהיקף מס לתשלום בסך של כ- 240,000 ₪ לא הוגשו כלל.

על פי האישום החמישי, בתאריכים 17.6.15; 2.8.15; 3.8.15; 12.8.5 נדרש הנאשם על ידי ראש ענף גבייה ואכיפה במע"מ, למסור מסמכי הנהלת חשבונות ופנקסי חשבוניות. הנאשם נמנע מלמסור את המסמכים והפנקסים האמורים.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשמים הודו והורשעו בכתב האישום המתוקן, ללא הסכמה עונשית.

טיעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד צור חוטה, מטעם מס הכנסה, מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי לצד קנס כספי בגובה 8,500 ₪ והתחייבות ועד ל- 8 חודשי מאסר בפועל, קנס בגובה 29,200 ₪ לכל אחת מהעבירות של אי הגשת דו"ח במועד. הערכים המוגנים שנפגעו הינם השוויון בנשיאת נטל המס וכן פגיעה בקופה הציבורית. אין המדובר בעבירה קלת ערך ואין להסתפק בגינה בענישה שתרוצה בעבודות שירות. באשר למצבו הכלכלי של הנאשם, הרי כבר נקבע כי אין בנסיבות האישיות כדי להצדיק את ביצוע העבירה ויש לבכר את שיקולי ההרתעה על פני נסיבות אישיות. מדובר במחזורים גבוהים העולים על 3 מיליון ₪ לכל שנת מס וחרף ההליך הפלילי הנאשם לא הסיר את המחדלים. עם זאת נלקחו בחשבון העדר העבר הפלילי, ההודיה והחיסכון בזמן השיפוטי. ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשמת, שהינה חברה שכבר אינה פעילה, קנס סמלי, ואילו על הנאשם עתר להשית מאסר בפועל שינוע בין 6 ל- 8 חודשים, מאסר על תנאי שלא יפחת מ- 8 חודשים, קנס כספי בגין כל עבירה אשר ינוע בין 8,500 ל- 29,200 ₪ והתחייבות כספית וכן כי עונשים אלו יוטלו במצטבר לעונשים שיוטלו בגין עבירות המע"מ.

לדברים אלו הצטרפה עו"ד מירב יולי, מטעם מע"מ, וכן הוסיפה כי העבירות לפי סעיף 117 לחוק אינן טכניות אלא מהותיות ורכיביהן מקבילים לרכיבי עבירת הגניבה. מתחם העונש בגין ארבע עבירות לפי חוק המע"מ הינו בין 4 ל- 9 חודשי מאסר, מאסר על תנאי בין 3 ל- 9 חודשים וכן קנס הנע בין 12,000 ₪ ל- 24,000 ₪ והתחייבות. היקף המחדל במסגרת הדוחות אשר טרם הוגשו עומד על סך של 240,973 ₪ ובהם גם מס תשומות בשווי 26,772 ₪ אשר טרם הוכרו. המחדל לא הוסר והמסמכים שהתבקשו לא הוגשו, לא נוצר שיתוף

פעולה ותיק המע"מ לא נסגר. לקולא נלקחה בחשבון העובדה כי לא הוטלו בעבר קנסות מנהליים וכן כי הנאשם הודה והוא נעדר עבר פלילי. לפיכך, עתרה ב"כ המאשימה להשית עונש ברף העליון של המתחמים במצטבר לעונשים שיוטלו בגין עבירות האחרות.

5. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד עדי ברקאי, הנאשם כבן 37, אב לארבעה ילדים ונמצא כעת בהליכי גירושין. החברה הנאשמת הינה חברת שמירה שפעלה תקופה עד שנשלל ממנה אישור משרד התמ"ת ואז חל קושי בעבודה עם לקוחות וחלה "נפילה כלכלית". החברה עבדה היטב עד אז. ב- 2014 החלה החקירה ובסוף אותה שנה חדלה החברה מלפעול לחלוטין. באשר למחדלי המע"מ באישום הרביעי, המחבלים עמדו על 900,000 ₪ בגין איחורים של מספר חודשים ולא מספר שנים. הסכומים שנותרו הם לא ברף גבוה. לגבי דו"חות מס הכנסה, הנאשם התקשה להגיש דו"חות מבוקרים והתקשה לערוך את הביקורת כנדרש. הוא נעזר ברו"ח שלא פעל כראוי מכיוון ששכרו לא שולם. הנאשם לא הגיש דו"חות ולכן שללו ממנו את האפשרות לפטור מניכוי מס במקור. הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו. הנאשם מצוי בפשיטת רגל, ניתן צו כינוס (נ/1). הנאשם אינו עובד, נמצא במצב כלכלי קשה מאוד, מנסה לפרנס ארבעה ילדים, שניים מהם חולים. הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות המס. רף הענישה בעבירות אלו נע סביב מספר חודשי עבודות שירות. לפיכך עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עבודות שירות לצד קנס מידתי בשל מצבו הכלכלי.

6. הנאשם לקח אחריות והביע חרטה על מעשיו. תיאר כי הוא בוגר יחידה מובחר, פתח את החברה כשהיה צעיר מתוך שאיפה לעבוד ולקדם את עצמו. נקלע למצוקה כלכלית קשה. היה חייל למופת ומעולם לא הסתבך עם רשויות החוק.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

7. כתב האישום מתאר סדרת עבירות אשר מהוות חלק מאותה מסכת עבריינית וניתן לראותן כאירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

8. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם הפגיעה בשוויון בנשיאת נטל המס ובסולידריות החברתית. קיומה של מערכת גביית מיסים תקינה מושתת על דיוח מסודר ובמועד לרשויות המס. תכליתו של סעיף 216 לפקודה, כמו גם סעיף 117(א) לחוק, הינה ליצור רמת התנהגות סבירה של הנישום כלפי רשויות המס, שהרי משטר מס נאות מחייב שיתוף פעולה של הנישום עם רשות המס. הדו"חות שעל הנישומים להגיש לרשות המסים יוצרים את הבסיס לקיומה של מערכת המס ולפעולתה התקינה (רע"פ 9/09 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (25.11.08)). עבירות המס אינן פוגעות רק בקופה הציבורית, אלא אף בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה (רע"פ 512/04 **אבו עביד נ' מדינת ישראל** (15.4.04)).

9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף ממשי. זאת נוכח הסכומים המשמעותיים אשר הוחסרו מהרשויות. בהקשר זה יודגש כי מידת אשמו של הנאשם נגזרת במידה רבה מהיסוד הנפשי שלו, ובעבירות מס קיימת אבחנה ברורה בין עבירות המס אשר נלווה להן יסוד נפשי של מטרה להשתמש בתשלום המס (ס' 117(ב) לחוק מע"מ וסעיף 220 לפקודת מס הכנסה) אשר דינן חמש שנות מאסר, לבין עבירות המס שלא נלווה להן יסוד נפשי כאמור, ודינן שנת מאסר (סעיף 117(א) לחוק מע"מ וסעיף 216 לפקודת מס הכנסה). אף מדיניות הענישה הנוהגת מבחינה בין שני סוגי העבירות. במקרה דנן עסקינן בעבירות שדינן שנת מאסר, ולא נלווה להן יסוד נפשי

של מטרה.

בהתייחס למידת הפגיעה בערכים המגונים ראו רע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל** (9.12.01) אשר על אף חלוף הזמן לא נס ליחו:

"העבירות על סעיף 117(א)(14) לחוק מס ערך מוסף ועל סעיף 219 לפקודה הן עבירות שנקבעו על־מנת להגן על רכוש הציבור מפני עיכוב שלא כדין של כספים המגיעים לציבור... שכן, במהלך פעילותו הכלכלית של הפרט עוברים תחת ידיו - כתוצאה מן הדרך שבה נגבים מס ערך מוסף ומס הכנסה - כספים המגיעים לרשויות המס. כך מופקדים בידי העוסק סכומי מס הערך המוסף הנקובים בחשבוניות מס שהוציא למי ששילם לו עבור שירותיו... למי שבידיו הופקדו כספים אלו אין זכות להשתמש בהם למטרותיו...זאת ועוד, גם כאשר עיכוב הכספים מוסבר בקיומם של קשיים כלכליים, ואף אם העיכוב נעשה רק מתוך שאיפה לדחות במעט את מועד העברת הכספים, עדיין מתעורר חשש שבנסיבות מסוימות לא יוכלו רשויות המס לקבל כספים אלו כלל אם הפרט ייקלע למצב של חדלות־פירעון... יוצא אפוא כי על־פי תכליתם, האיסורים הפליליים על הימנעות מהעברת מסים שנגבו משתרעים גם על מצבים שבהם לפרט עומדת אך ברירה בין עיכוב כספי המסים בידיו לבין התמוטטותו הכלכלית. שכן, לפרט אין זכות לבסס את המשך פעילותו העסקית על כספים שאינם שייכים לו."

10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב ועל פי רוב בין עבודות שירות למאסרים בפועל ממש כמפורט להלן:

א. ברע"פ 6095/06 **לוי נ' מדינת ישראל** (5.11.06) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בארבע עבירות של אי-הגשת דו"ח מס הכנסה במועד ועבירה של אי-קיום דרישה. הנאשם לא הסיר מחדלים, **ונידון ל- 12 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 10,000 ₪.**

ב. ברע"פ 3120/14 **נעים נ' מדינת ישראל** (8.5.14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, שהורשע לפי הודאתו בביצוע עשר עבירות של אי הגשת דין וחשבון במועד, לפי סעיפים 131, 132 ו-216(4) לפקודת מס הכנסה. הנאשם הפעיל משרד עצמאי לעריכת דין, ולא הגיש במועד דו"חות אודות הכנסותיו בין השנים 2002-2011. המחדלים לא הוסרו. **נידון לעונש מאסר בפועל של 9 חודשים, לצד עונשים נלווים.**

ג. ברע"פ 3137/04 **חג'י נ' מדינת ישראל** (18.4.04) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של אי-הגשת דוח מס הכנסה במועד, **ונדון ל- 7 חודשי מאסר בפועל.**

ד. ברע"פ 2978/11 **עתאלי נ' מדינת ישראל** (17.4.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוען של עשר עבירות של אי הגשת דוחות למס הכנסה במועד. בית משפט השלום גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך של 12,000 ₪. **בית המשפט המחוזי הפחית את עונשו של הנאשם ל-5 חודשי מאסר בפועל.**

ה. ברע"פ 6167/11 **ספקיוריטי המוקד המרכזי בע"מ נ' מדינת ישראל** (19.2.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של אי הגשת דו"חות על הכנסות החברה. הנאשם בעל עבר פלילי, לא סילק את המחדל במלואו ומצוי במצב כלכלי קשה. **הנאשם נדון ל-6 חודשי עבודות שירות והוטל עליו קנס של 25,000 ₪.**

- ו. בעפ"ג (מח' ת"א) 12046-12-09 **אליעזר נ' מדינת ישראל** (20.1.10), התקבל ערעורם של נאשמים אשר הורשעו על פי הודאתם בביצוע 6 עבירות של אי הגשת דו"חות לפי סעיף 216(4) לפקודה, וכן 6 עבירות של אי הגשת דו"חות לפי סעיף 224א לפקודה. המחדלים לא הוסרו. הנאשמים נעדרים עבר פלילי. בית משפט השלום גזר עליהם עונש מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים. בית משפט המחוזי הקל בעונשם, והם נידונו ל-6 חודשי עבודות שירות.
- ז. בת"פ (ת"א) 51674-05-11 **מדינת ישראל נ' "פוק טאון" בע"מ** (11.7.12), הורשעו הנאשמים בביצוע שלוש עבירות של אי הגשת דין וחשבון. המחדלים לא הוסרו. **הנאשם נדון ל-6 חודשי עבודות שירות**, וכן קנס בסך של 20,000 ₪.
- ח. בת"פ (פ"ת) 14351-04-13 **מדינת ישראל נ' מרכז הטרייד אין מטלון** (7.7.14), הורשע הנאשם בעבירה של אי הגשת דין וחשבון. הנאשם היה מנהל החברה באותה העת, ולא הגיש דו"ח על הכנסותיה לפקיד השומה במשך 3 שנים, כשהמחזורים באותן שנים היו של כ-5 מיליון ₪ בשנה. טרם בוצעה הסרת מחדלים מלאה. **הנאשם נדון ל-6 חודשי עבודות שירות**.
- ט. בת"פ (ת"א) 17048-12-10 **מדינת ישראל נ' א.מ. מדיקס בע"מ** (26.12.13), הורשעו הנאשמים בביצוע שתי עבירות של אי הגשת דו"ח לפי סעיף 216(4) לפקודה, בקשר עם סעיפים 117 ו-224א לפקודה, וכן שתי עבירות של אי הגשת דו"ח לפי סעיף 216(4) לפקודה. המחדלים לא הוסרו. **נאשם 2 נידון לעונש מאסר בפועל של 4 חודשי עבודות שירות**, לצד עונשים נלווים.
- י. בת"פ (ת"א) 5098-10-11 **מדינת ישראל נ' טל עץ השדה בע"מ** (29.4.13), הורשעו הנאשמים בביצוע שתי עבירות של אי הגשת דו"ח, לפי סעיפים 216(4), 117 ו-224א לפקודת מס הכנסה. לא היתה הסרת מחדלים. **נאשם 2 נידון ל-4 חודשי עבודות שירות, לצד עונשים נלווים**.
11. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שנאשם היה מנהלה הפעיל של הנאשמת אשר עיקר עיסוקה היה במתן שירותי אבטחה וניקיון. הנאשמים לא הגישו במועד לפקיד השומה את הדוחות על הכנסותיה של נאשמת 1 לשנות המס 2013-2014 כנדרש מהם, אשר מחזור העסקאות שלהם היה מעל 3 מיליון ₪ לכל שנה. הנאשם אף לא הגיש במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיו לשנת מס 2013. וכן לא הגיש במועד, במועד, 12 דוחות תקופתיים בין השנים 20013-20014, אשר סכום המס לתשלום בגין העסקאות באותם חודשים הסתכם ב - 937,543 ₪. כאמור לעיל, מתוך 12 הדו"חות האמורים, שמונה דו"חות הוגשו באיחור עוד טרם הגשת כתב האישום, ואילו ארבעה דו"חות נוספים בהיקף כולל של כ- 240,000 ₪ מס, לא הוגשו הדו"חות כלל. בנוסף במועדים שונים, עת נדרש הנאשם על ידי ראש ענף גבייה ואכיפה במע"מ, למסור מסמכי הנהלת חשבונות ופנקסי חשבונות, נמנע מלעשות כן. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו לרשויות מס הכנסה ומע"מ נזקים בדמות גובה המס אשר הוחסר מהם. באופן זה נפגעו לא רק רשויות המדינה והקופה הציבורית אלא גם אזרחים אחרים אשר נושאים בנטל תשלומי המס כנדרש מהם. הנאשם ביצע את העבירות על רקע המצב הכלכלי הקשה אליו נקלעה החברה.
12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מעבודות שירות ברף הנמוך ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל.
13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם יליד 1979, אב לארבעה ילדים הסמוכים על שולחנו ונמצא כעת בהליכי גירושין. מצבו הכלכלי של הנאשם קשה, הוא אינו עובד, הוצא בעניינו צו כינוס וקבוע בעניינו דיון בבקשה להכריז עליו כפושט רגל. הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות המס. אין ספק כי עונש מאסר, גם אם יבוצע בעבודות שירות, יפגע בו ובמשפחתו, ביכולת להחזיר את חובותיו ולכלכל את משפחתו. הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות מלאה למעשיו. עם זאת הנאשם טרם הסיר את המחדלים ועד לשלב זה נותר תיק המע"מ בעניינו פתוח.
15. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם וזאת נוכח הקלות בה מבוצעות עבירות מסוג זה והנזק שהן גורמות לקופה הציבורית.
16. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד עונשים נלווים.

סוף דבר

17. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**
- א. 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 27.4.17.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת מס הכנסה או חוק מס ערך מוסף.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה מסוג עוון לפי פקודת מס הכנסה או חוק מס ערך מוסף.
- ד. קנס כספי בסך של 25,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 25 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.9.17 לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ה. התחייבות בסך 25,000 ₪ לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום עבירה לפי פקודת מס הכנסה או חוק מס ערך מוסף. ההתחייבות תחתם במזכירות בית המשפט תוך 7 ימים. ככל שלא תחתם ייאסר הנאשם למשך 7 ימים.

אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. קנס כספי בסך 1,000 ₪. לתשלום עד ליום 1.6.17 לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' ניסן תשע"ז, 04 אפריל 2017, בנוכחות הצדדים.